

MARRATXI

TERRA DE FANG / FEBRER 2023 / N 51

Dipòsit Legal PM 377-2012

REPORTATGE 1984, LA PRIMERA FIRA DEL FANG **ENTREVISTA**
AGNÈS LLOBET **TERRA DE FANG** HOSTALS D'ES PONT D'INCA
CONEIX EL COMERÇ LOCAL LAVANDERIA TEXTIL BALEAR, UNA
BUGADERIA ECOLÒGICA QUE APOSTA PER LA TECNOLOGIA

marratxiEsViu.es

Descobreix tot el
que pots fer a Marratxí

#MarratxiEsViu

Ajuntament
de Marratxí

EDITORIAL

PIONERS I VISIONARIS

La primera Fira del Fang celebrada l'any 1984 a un petit local de Sant Marçal gràcies a l'impuls d'un grupat de pioners constitueix l'esperit de l'actual Fira del Fang, que compleix 40 anys i dina una ullada cap enrere per recordar els seus orígens i recordar els promotors d'una idea d'èxit.

La fira primer es va celebrar durant el mes de novembre, sense cap mena de venda, i durant només tres dies, però des de la seva primera edició va suposar una fita i un punt d'inflexió a tot Mallorca. Milers de persones s'atracaren fins a Marratxí per visitar la fira, en un moment en què la celebració de fires no era gens habitual.

Els seus promotors tenien por de morir d'èxit i que la gran acollida i impacte de la primera fira sepultàs les següents edicions. Però va ser aquest temor i l'esperit de millora continua el que va impulsar la fira, que es va centrar a innovar de forma contínua i en prestigiar la feina dels ollers i dels seus productes únics i artesanals.

I així ha estat des de 1984. Uns organitzadors han donat el relleu a uns altres en una tasca transversal i transgeneracional fins a situar la fira en el punt en què es troba actualment. Tot va començar l'any 1984 i aquest esperit ha de continuar per fer de la innovació i de la incorporació de nous atractius la millor forma de conservar les ollereries i els seus articles. Sempre amb la visió de protegir i prestigiar una feina artesanal centenària que crea riquesa, llocs de feina i un signe identitari inequívoc de la nostra terra.

CRÈDITS

Núm. 51 febrer 2023

Redacció: Víctor Valera

Edició: Ajuntament de Marratxí

Disseny-Maqueta: Estudi Tomeu Darder

Fotografia: Joan Arbós

Maquetació: Paula Tomás

Disponible en castellà a: www.marratxi.es

L'Ajuntament declara el segrest de la concessió pública de les escoles de Ses Cases Noves i Cas Miot pel deteriorament del servei i abona totes les nòmines pendents als seus professors

El Ple de l'Ajuntament de Marratxí va declarar per unanimitat de tots els grups municipals el segrest de la concessió d'obra pública per les escoles de Ses Cases Noves i Cas Miot per un termini màxim de 3 anys o fins que resulti acreditat la desaparició de les causes que l'han motivat i el concessionari, Proyectos Baula SL, justifiqui estar en condicions de prosseguir la normal explotació de l'obra pública, o, si s'escau, fins a la resolució del contracte.

Cal recordar que el passat 18 de gener l'Ajuntament va iniciar el segrest de la concessió en un ple extraordinari i urgent a causa del mal funcionament del servei, així com per l'existència de riscos evidents que aquest es deterioràs encara més, sobretot arran que la concessionària es declaràs en concurs de creditors, i pel perill greu de pertorbació social davant l'impagament de nòmines i de les vagues i mobilitzacions del personal de les escoles.

A més, l'Ajuntament ha fet efectiu el pagament de les tres nòmines pendents a les treballadores de les escoles de Ses Cases Noves i

Cas Miot que els hi devia la concessionària Proyectos Baula SL. El Consistori transferirà la quantia econòmica que aquesta empresa devia als treballadors que no havien percebut les seves nòmines des de la meitat del mes de novembre. A més, en els pròxims dies també s'abonaran els endarreriments de l'actualització de les taules salarials del conveni col·lectiu que l'empresa tampoc havia fet efectiu.

L'Ajuntament descomptarà els aproximadament 70.000 € de la suma total d'aquestes transferències dels 500.000 euros que encara queden a la concessionària per amortitzar de la construcció dels edificis. El Consistori ha fet efectiu el pagament de les nòmines després que l'empresa no hagi estat capaç de corregir les deficiències detectades i que expiràs el termini de tres dies hàbils concedits per l'administració.

Amb el segrest, l'administració del servei és assumit per l'Ajuntament, però l'explotació es fa a risc i ventura de l'empresa

Una nova era:
espaijove.marratxi.es

ESPAI
 JOVE
 MARRATXÍ

concessionària. Dos interventors tècnics municipals nomenats pel Consistori han assumit les tasques administratives de l'empresa Projectos Baula SL. en la gestió ordinària de les concessions.

Sancions

El Ple de l'Ajuntament de gener també va acordar per unanimitat sancionar amb 50.000 euros a Projectos Baula SL per dues infraccions greus, per "l'incompliment per part del concessionari de les obligacions derivades de la normativa aplicable en matèria laboral, de Seguretat Social i de prevenció de riscos laborals" en el Centre de primer cicle d'educació infantil de Cas Miot, i en el de Ses Cases Noves. També va imposar dues sancions greus de 5.000 euros, una per cada centre d'educació infantil, perquè Projectos Baula SL, tenia un embargament de crèdits de l'Agència Tributària. Aquests expedients sancionadors per incompliments de l'empresa poden acabar amb la resolució del contracte en acabar els seus terminis administratius.

Antecedents

El passat 4 de gener la concessionària va comunicar a l'Ajuntament que es trobava en situació de preconcurs. El 10 de gener va presentar un nou escrit comunicant la impossibilitat de

continuar gestionant els centres, va informar novament de l'inici del procediment per ser declarada en situació concursal i va sol·licitar el segrest de les concessions. Des del mes de novembre s'han repetit els procediments d'embargament dels comptes de l'empresa Projectos Baula SL per deutes amb la Seguretat Social i l'Agència Tributària.

A més, els reiterats incompliments en el pagament de les nòmines per part de l'empresa concessionària ha provocat la convocatòria de fins a sis jornades de vaga i mobilitzacions del personal de les dues escoles. El malestar social va augmentar quan el 10 de gener la direcció de les escoles comunicava a les famílies que deixava de prestar el servei de menjador, la qual cosa va obligar a l'Ajuntament a intervenir per facilitar el servei de càtering i evitar de facto la supressió del servei de guarda de les 13:00 a les 15:00 hores.

Des del Consistori es confia que amb el segrest de la concessió es torni a la normalitat del servei i es considera que la regularització de les retribucions era la primera passa necessària. També es confia que pròximament es pugui dur a terme la resolució del contracte per desvincular totalment a Projectos Baula SL de les escoles i que l'Ajuntament pugui obtenir el ple control d'aquest servei.

Sonrisa Mèdica rep una ajuda de 5.500 euros de l'Ajuntament de Marratxí

El batle de Marratxí, Miquel Cabot; la regidora de Serveis Socials, Aina Amengual i la gerent de l'associació Sonrisa Mèdica, Marta Barrio, han signat l'acord pel qual l'Ajuntament concedeix una subvenció de 5.500 euros a aquesta entitat amb l'objectiu de donar suport econòmic al programa que ofereix Sonrisa Mèdica així com a les despeses generades per dur a terme la seva tasca social.

Sonrisa Mèdica és una associació sense ànim de lucre que té per l'objecte social transformar l'entorn sanitari mitjançant l'humor, la música, la màgia i el somriure, mobilitzant les emocions i alliberant tensions dels pacients, familiars, i acompanyants, aconseguint que l'art i l'humor formin part del procés terapèutic. També facilita els procediments terapèutics actuant en estreta col·laboració amb el personal sanitari, arribant a donar servei sota demanda a través del telèfon d'ús intern.

A proposta de l'àrea de serveis socials, l'Ajuntament de Marratxí fa arribar la subvenció de 5.500 euros a Sonrisa Mèdica. Així, aquesta entitat amb el seu valor social, podrà continuar millorant la qualitat de vida als infants hospitalitzats, a través d'actuacions regulars de pallassos d'hospital professionals i especialitzats en la tasca d'acompanyament a l'entorn hospitalari, entre els quals es troba l'hospital Son Llätzer, centre de referència per la població del terme municipal de Marratxí.

Sonrisa Mèdica és una associació sense ànim de lucre, pionera a Espanya en l'àmbit de l'acompanyament de Pallassos d'Hospital a pacients i declarada d'utilitat pública pel Ministeri de l'Interior en 2004. Regala il·l·lusió i humor als Hospitals públics de les Illes Balears i creu fermament en l'alegria com a millor medicina, i en el potencial del pallasso d'hospital com a eina terapèutica.

L'Ajuntament aprova un descompte del 50% per a les famílies monoparentals en les instal·lacions esportives, activitats formatives i culturals

L'Ajuntament de Marratxí ha aprovat en el Ple municipal del mes de desembre modificar la taxa per utilització de les instal·lacions esportives municipals per tal d'incloure una bonificació del 50% de les tarifes per les famílies monoparentals del municipi. També s'ha aprovat un descompte del 100% de les tarifes de les piscines municipals per a persones amb una discapacitat igual o superior al 33%. El Consistori afirma que la mesura s'emmarca en el seu compromís de reduir les desigualtats entre les famílies. A partir d'ara, les bonificacions del 50% de la taxa corresponent s'aplicaran a les famílies monoparentals, a més de les persones beneficiàries anteriorment: pensionistes, famílies nombroses, famílies amb els dos membres en situació d'atur que estiguin empadronats en el terme municipal.

En el cas de les tarifes per a pistes de joc amb més d'un jugador com són el cas del futbol 7, futbol 11, futbol 5, tenis, pàdel, bàsquet, etc., els jugadors amb dret de bonificació es beneficiaran del 50% de descompte de la tarifa individual que els correspongui.

Activitats formatives, culturals, lúdiques i tallers

El Ple també va aprovar una bonificació del 50% per a les famílies monoparentals i nombroses empadronades al municipi del preu públic de les activitats formatives, culturals, lúdiques i de tallers.

Escola de ceràmica

El Ple municipal també ha aprovat una bonificació del 50% de les tarifes regulades a l'Ordenança reguladora del preu públic per la prestació del servei públic de l'escola municipal de ceràmica, per les famílies monoparentals i nombroses d'aquest municipi.

A excepció de Vox, que es va abstenir en les tres votacions, tots els grups municipals van votar a favor de la bonificació de les taxes per a famílies monoparentals de les instal·lacions esportives i dels preus de l'escola de ceràmica. Els tres acords se sotmetran a exposició pública durant trenta dies hàbils i si no es presenten reclamacions, s'entendrà definitivament adoptat.

- ▲ Recerca de feina
- ▲ Formació
- ▲ Servei d'intermediació laboral
- ▲ Assessoria per a emprenedors/es

TROBA'T AMB EL TEU FUTUR

www.marratxiactiva.es

Sa Rua de Marratxí enceta les festes de carnaval de Mallorca amb una participació multitudinària

Marratxí ha celebrat Sa Rua, la primera de Mallorca, en un ambient festiu i multitudinari que ha impregnat els carrers de música, ball i color. Centenars de persones s'han congregat al llarg de tot el recorregut per gaudir del ball, la música i el ritme de les 18 comparses participants integrades per devers mil persones. La majoria de les comparses eren de Marratxí, però també de Palma i de Bunyola. Sa Rua ha finalitzat a la plaça de l'Ajuntament, on les mestresses de casa de Sa Cabaneta han oferit una xocolatada per a tots els assistents.

Els participants s'han congregat a les quatre de l'horabaixa davant l'Escorxador de Marratxí, al camí de n'Olesa. Encapçalats per la banda de música municipal, les comparses han començat a desfil·lar a les cinc, en direcció a Sa Cabaneta i a l'Ajuntament. La plaça del Consistori ha estat el punt d'arribada i l'escenari on s'ha fet el lliurament de premis. Uns guardons que han repartit 1.650 euros i que han estat per a les següents comparses:

- Primer premi disfressa de grup: 'Quina animalada'-Joves de Marratxí
- Segon premi disfressa de grup: 'La que hay liada en la biblioteca'-Particular
- Premi local disfressa de grup: 'Portes obertes al món'-Col·legi Es Liceu
- Premi a la millor disfressa de grup petit o familiar: 'Pel febrer floreix l'ametller'- Particular

Per atorgar els premis, el jurat ha considerat criteris estètics, l'esperit

de carnaval dels participants, la incorporació musical, la coreografia, el vestuari, el grau d'elaboració, el nombre de components, l'originalitat i l'animació.

El batle de Marratxí, Miquel Cabot, ha definit Sa Rua 2023 "com un èxit de participació i també un èxit de bon ambient on els marratxiners han tornat a demostrar que els agrada sortir al carrer i participar en les activitats municipals i fer-ho en família i amb molta d'alegria".

En la mateixa línia, Josep Ramis, regidor de Cultura, s'ha mostrat molt satisfet perquè "estem parlant de 18 comparses que han sumat devers mil persones desfilant pels carrers de Sa Cabaneta. Per tant, estem molt contents d'aquesta participació i que Sa Rua torni a ser un esdeveniment massiu, lúdic i festiu en el nostre municipi".

**DEIXALLERIA
MÒBIL**
NOUS HORARIS I DIES DE RECOLLIDA

El polígon industrial de Marratxí guanya en eficiència i qualitat lumínica gràcies al nou enllumenat LED

L'Ajuntament de Marratxí ha renovat completament l'enllumenat públic del polígon industrial de Marratxí (fase II) amb la instal·lació de lluminàries LED. Les obres, que s'han perllongat durant sis mesos, han tingut un cost de 736.005,82, IVA inclòs.

La nova il·luminació LED, que millora considerablement l'eficiència, qualitat lumínica i la seguretat del polígon, suposarà un estalvi de 15.666 euros anuals enfront de l'antiga tecnologia VMCC. El projecte ha consistit en la instal·lació de lluminàries LED per tal de millorar les condicions lumíniques i energètiques i s'han substituït les antigues lluminàries amb tecnologia VMCC. S'han construït noves canalitzacions elèctriques i s'han instal·lat nous suports d'enllumenat, a més de millorar i modernitzar la seguretat de tota la instal·lació.

La reforma total de la fase II de l'enllumenat del polígon ha afectat els carrers Gerrers, Cellerers, Licorers, Siurells, Camí de Muntanya i l'accés al polígon des de la Ma-13A, a més dels aparcaments de la zona. La renovació era necessària a causa dels nivells d'enllumenat insuficient i de l'estat deficient de la instal·lació que suposava un problema de seguretat industrial, a més que nombrosos punts de llum havien estat copejats o arrancats per impactes de camions.

Durant les obres, s'han construït noves canalitzacions i s'han redimensionat i enfortit els conductes elèctrics davant la possibilitat de construcció de nous accessos o guals a les parcel·les corresponents. També s'han protegit amb peces metàl·liques els nous suports de les lluminàries davant el risc d'impactes de camions.

Joan Aguiló signa un nou mural al Camp de Futbol Sa Nova Cabana

El muralista Joan Aguiló, conegut per pintar murals de gran tamany, ha acabat la seva darrera intervenció, en la qual ha treballat les dues darreres setmanes al Camp de Futbol Sa Nova Cabana, a Marratxí.

Aguiló ha dissenyat i pintat un mural de grans dimensions, de 60 metres de llargada i 4 metres d'altura. L'artista aquesta vegada ha ofert una obra original, on es pot veure un infant descansant, estirat a terra, i amb una pilota de futbol prop dels peus.

El mural s'ha realitzat a la paret posterior dels vestidors del camp de futbol, una paret molt visible des de la MA-13 i que sempre era objecte de pintades i d'actes vandàlics. Per la seva localització i pel missatge que transmet, el disseny s'integra a la perfecció amb el solar que envolta l'obra pictòrica.

L'Ajuntament de Marratxí atorgarà el nom d'un carrer o plaça a Margalida Salvà i a Miquel Bestard Parets

El Ple de l'Ajuntament de Marratxí va aprovar l'atorgament d'un nom de carrer o plaça per a Margalida Salvà Tomàs i Miquel Bestard Parets. Se'ls considera figures claus en la història del municipi de Marratxí per tota la seva trajectòria i els mèrits aconseguits al llarg de les seves vides.

Margalida Salvà va ser una figura destacable de Marratxí per diferents mèrits: va ser durant molts d'anys l'única farmacèutica de Marratxí, tot obrint l'apotecaria cada dia de l'any. Va ser de les primeres dones de Mallorca en obtenir el títol d'Inspectora de Sanitat. També tenir un paper actiu contra la pandèmia de la grip de 1957-1958, una de les més mortíferes de la història, tot subministrant medicines a l'Ajuntament de Marratxí perquè aquest les distribuís entre la població afectada.

Pel que fa a Miquel Bestard Parets, és una figura clau en la història política de Marratxí. A nivell polític, es va presentar a les primeres eleccions democràtiques locals de 1979 com a número dos de la llista dels independents, encapçalats per Guillem Vidal. De llavors ençà, sempre en va ser tinent de batle o batle fins a la seva retirada, el 2011. Bestard va presidir el consistori en tres períodes diferents: 1991-1993; 1997-2001; i 2002-2005. Tant els companys com els adversaris polítics en destaquen la seva bonhomia i qualitat humana.

Per aquests mèrits, el Ple ha aprovat iniciar l'expedient per posar el nom de carrer o plaça tant per Margalida Salvà com per Miquel Bestard Parets.

Marratxí posa en marxa una campanya de vigilància per a conscienciar de la recollida d'excrements de cans

La Policia Local de Marratxí i la regidoria de Medi Ambient han iniciat durant el mes de gener una campanya per a conscienciar a la població de la responsabilitat dels propietaris dels cans de recollir els excrements de les seves mascotes i de la importància de mantenir net el municipi. La campanya, que es farà de forma intensiva al matí i el capvespre, es durà a terme en diferents nuclis de Marratxí.

Un agent de policia no uniformat i una zeladora de Medi Ambient seran la patrulla que vigilarà que es compleixin les ordenances municipals. Els agents informaran als veïnats de l'obligació de complir les ordenances municipals i sancionaran totes les infraccions que observin amb multes d'entre 60 i 300 euros.

La campanya també es complementarà amb tríptics informatius per tal de reforçar l'hàbit de recollir els excrements dels cans. Uns missatges que es dirigeixen a tota la població, tant els nins que comencen a tenir la responsabilitat de treure els cans com els adults que ho fan de forma habitual. La idea és recordar que la neteja viària és qüestió de tots i que una rutina com la de recollir els residus canins ajuda a mantenir el municipi net.

1984, LA PRIMERA FIRA DEL FANG

La XXXVIII Fira del Fang mira enguany cap enrere, cap als seus inicis. Una oportunitat per conèixer com va néixer i quin va ser l'esperit inicial d'un esdeveniment que es dirigeix cap al seu quaranta aniversari en un estat de salut envejable i que s'ha convertit en una plataforma dins i fora de Mallorca en defensa de la marca Ceràmica de Marratxí i dels nostres ollers.

Sota el nom 'Una retrospectiva a la Fira' narrarem el recorregut, l'impacte i la importància que ha tingut la Fira del Fang per a donar a conèixer la tradició ceràmica del nostre municipi en paraules dels protagonistes i testimonis d'aquells anys. "Com a periodista ho record amb molta il·lusió, es va celebrar a les Tres germanes, va durar tres dies i llavors no es venia res, era només exposició. Record que va ser un èxit rotund i que els cotxes arribaven gairebé al Pont d'Inca", recorda el periodista Miquel Bosch.

En la mateixa línia, Joan Amengual recorda que va haver-hi molt de trull i molta de feina. "No esperaven tanta de gent, varen vendre molts de siurells i tothom estava molt content perquè era una cosa nova".

Miquel Bosch recorda que Guillem Vidal i Bernat Alomar van ser els promotors d'aquella primera fira de 1984. "Els varen ser les dues persones que més van potenciar la fira". Bosch recorda que el motiu original era donar a conèixer les ollereries de Pòrtol i de Marratxí i que hi havia una gran quantitat de cotxes de gent procedent de Palma que es van atracar fins a Marratxí per veure algo "desconegut per ells".

Bosch subratlla que la primera Fira del Fang va ser al novembre a Ses Tres Germanes i que va durar tres dies, de divendres a diumenge i no hi havia lloc de venda fins a la tercera edició. I el 1986 ja es va estendre durant sis dies. La Fira ha donat a conèixer Marratxí perquè "ningú no té tantes ollereries. Ja eren conegudes, però ara molt més. Sense el fang, Pòrtol seria un nucli com qualsevol altre que no tenguí indústria".

Tolo Aguilar, tècnic de Cultura de l'Ajuntament de Marratxí en els anys 90, destaca la figura de Miquel Coll, regidor de Cultura, que va donar una forta empenta a la fira. "Ell era mestre d'escola i va inculcar la part pedagògica. En els anys 90 ens vam proposar fer un monogràfic sobre

temàtiques: els pastorets, siurells, gerres, ceràmica modernista, etc".

Les escoles feien activitats relacionades amb les temàtiques de cada edició. "Des de les escoles venien als expositors amb la idea del que parlarien, i feiem xerrades i cartells informatius molt didàctics. Així la fira tenia un al·licient més. Tot això va ajudar que vengués més gent, l'afluència de públic aquells anys va ser espectacular", recorda Aguilar, que afegeix que llavors SFM habilitava una parada just a darrere de la benzineria enfront de les 3 germanes per facilitar el trànsit dels visitants. "Va ser una època de molt d'esforç de creure i d'impulsar aquesta indústria de Marratxí i vàrem convidar ceramistes de la península", apunta Tolo Aguilar.

L'estratègia consistia en vestir la fira d'una arquitectura sòlida formada per un ventall d'activitats, amb propostes engrescadores i atractives que contribuís a una afluència massiva. "El que volien és que la gent sortís de la fira amb bosses amb productes dels nostres artesans, aquest era l'objectiu final", sosté Aguilar.

Toni Vich recorda la Fira del Fang des que tenia deu anys, quan anava acompanyant al seu pare per muntar un estand. "Després la vaig viure com a expositor i en els darrers anys m'he encarregat de la part didàctica de la fira, i ara de la part organitzativa, sempre molt involucrat".

Vich té molt clar el paper cabdal que ha jugat la fira com a plataforma de difusió i promoció de les ollereries de Marratxí. "Sense la Fira no haurien tingut la salut que han tingut fins ara. Tothom coneix Pòrtol i Marratxí gràcies a la Fira del Fang i si no existís la fira no seria tan conegut".

Miquel Bosch coneix fill per randa l'evolució que ha tingut la Fira del Fang i la contínua adaptació de la fira al seu temps i també l'adaptació

dels ollers a cada circumstància, un aspecte que els ha permès sobreviure durant tants d'anys malgrat les dificultats i inconvenients de la seva feina. “És una feina molt sacrificada, no és neta, no és d'oficina. T'has d'embrutar i has d'aprendre l'ofici”, sosté Bosch que afegeix que els ollers s'han hagut d'adaptar a les cuines amb llenya, després al gas, al butà, i finalment a la vitroceràmica. El veterà periodista recorda que va ser el 2012 quan la Fira es va incorporar a la Verònica, moment en què se celebrava a la primera setmana del maig, però com que feien tantes fires al mes de maig va tornar al mes de març. “El darrer canvi ha estat la instal·lació a Sant Marçal, que m'agrada molt perquè fa més poble”.

Joan Amengual subratlla l'encert de la primera fira del fang i rememora la “il·lusió” i l'esperit innovador que envoltava tot. “Van venir ceramistes de Pòrtol, Sa Cabaneta i també van convidar altres de tot Mallorca. El local on exposaven a Sant Marçal es va quedar petit, va ser un èxit i ens van donar a conèixer”, recorda Amengual que insisteix que l'ofici d'oller estava desapareixent des de la primera fira i que aquest esdeveniment el va donar a conèixer a tot Mallorca. “Van fer clients i de cada any va anar a més”.

Joan Amengual lamenta que ara la ceràmica no estigui valorada. “La gent no sap a quina hora s'aixequen els ollers ni a quina hora es van a jeure. Tampoc no tenen festes. No està valorat i si contenen les hores que fan, no treuen el sou que cobra un altre”, apunta Amengual.

Tolo Aguilar reivindica la tasca pedagògica que s'ha de fer a Marratxí perquè la gent valori aquesta feina centenària. “Hem de fer més feina, fer èmfasi que quan una persona ve a una ollereria s'endú una peça artesanal, feta amb amor, paciència i moltes hores de feina. Ha de saber que hi ha un valor afegit i que amb la compra es preserva un ofici artesà”.

En la mateixa línia apunta que la gent visiti els tallers dels ollers, no tan sols les fires, perquè coneguin com es fan els productes. I per això cal animar que visitin les empreses de Pòrtol i Marratxí, sosté Aguilar. Miquel Mut recorda que el batle Bernardí Alomar era un gran amant de la ceràmica i trobava que feia falta fer una fira per donar a conèixer les ollereries i fer un catàleg de les peces que es feien a Marratxí. Biel Massot com a documentalista, i Miquel Mut van concertar visites amb els ollers. “Fins aquell moment només es donaven a conèixer a mercats, però aparèixer d'una manera conjunta no sabien com funcionarien i ens va sorprendre molt i els va parèixer fantàstic la idea i ens van donar totes les facilitats. Vàrem anar ollereria per ollereria fent un fotocall de ceràmica i confeccionarem el primer catàleg amb un total de 150 peces”.

La primera fira, diu Miquel Mut, va ser una sorpresa perquè es va fer un soterrani i “va quedar petit per la gentada que va anar, devers unes 15 mil persones”. A partir d'aquella primera fira tan multitudinària i impactant, la principal preocupació dels organitzadors va ser mantenir el nivell en les següents edicions. “Teníem por després de la primera fira perquè havien d'innovar i mostrar cada any una cosa diferent”.

Gairebé quaranta anys d'aquella primera fira, encara se sent l'espenta i l'esperit innovador i de millora contínua d'aquells impulsors de la Fira del Fang, que amb el seu talent i exemple donarem les primeres i decisives passes perquè la Fira del Fang es convertís en el gran esdeveniment cultural i artesanal que és avui dia.

EDUCACIÓ 360°

Patís Oberts

**Omplim els patís dels nostres centres amb
activitats lúdico educatives gratuïtes**

Informació i inscripcions a:

> www.marratxi.es

Ajuntament
de Marratxí

AGNÈS LLOBET

ACTRIU

L'actriu marratxinera va ser una de les protagonistes del darrer spot de Nadal per promocionar la marca 'Ceràmica de Marratxí'. Llobet es troba a un moment especial, ja que acaba de ser mama, i afirma que ja té moltes ganes de tornar als escenaris i als rodatges. L'actriu demostra, una vegada més, que mai oblida d'on ve i que té molt clars els seus valors. Llobet es mostra forta i reivindicativa amb temes tan importants com la precarietat laboral.

En quin moment es troba en l'àmbit professional?

Jo he estat mama fa poc, i ara és el moment com de retorn després d'aquesta primera etapa com de fer un parèntesi vital, ara he tornat. M'havia dedicat molt més a l'escriptura, que és una tasca que tant durant el final d'embaràs i aquest principi de naixement, em permetia molt més conciliar molt més a escala real i ara ja hi torn, de fet dilluns començ a rodar aquí a Mallorca, llavors me'n vaig cap a Canàries, després començ un projecte de teatre aquí a l'Espai del Tub al Festival de la Paraula que fan cada any, i res arrancant.

Després de la darrera entrevista, fa 4 anys, ha canviat molt la teva vida?

Clar, hi ha hagut la pandèmia per mig, clar jo crec que ens ha transformat a tots, no? És com una realitat i crec que ens podria haver acabat de transformar en segons quins aspectes, podríem haver canviat més, i ens hem oblidat molt de pressa. Però jo la meva transformació ha estat molt vital, és molt personal. I en l'àmbit professional, és energia renovada i també enfrontar-me a com contar històries quan l'eina a aquest cas, una actriu, que és una mateixa a tots els nivells, ha sofert aquest procés i aquesta experimentació tan vital i important, doncs amem d'on ara contem les coses.

Quins són els darrers projectes professionals que t'han sorgit?

Aquests jo encara no els puc contar, ni el rodatge que començ aquí, ni el rodatge que començ a Canàries. És el gran problema, fins que no fas la promoció després del rodatge... Però sí que us puc contar de teatre, que em fa molta il·lusió el Festival de la Paraula. És una proposta de Mallorca Literària i Produccions de Ferro i han agafat tres novel·les de Mallorca, d'autors d'aquí. Comença'm de fet amb una adaptació teatral de n'Antònia Vicens de "39 graus en l'ombra" i cada novel·la l'ha adaptada també un dramaturg o dramaturga diferent, en aquest cas comença'm amb na Catalina Florit, també hi ha n'Aina de Cos i en Jaume Miró i també són els directors de les seves peces. Som un equip de tres actors, hi ha en Joan Toni Sunyer, na Caterina Alorda i jo, i és molt experimental perquè són dues setmanes d'assaig per estrenar, llavor ja rodar funcions, així tres episodis diferents.

Quan eres petita t'imaginaves que la vida professional seria com la**vius avui dia?**

A veure, de petits somia'm, n'hi ha que somiaven que volien ser astronautes, jo veia els Oscars i jo em veia a Hollywood. Llavors, hi ha un cop de realitat en positiu, de dir: perquè tries aquesta feina?, i poses un poc els peus a terra i et formes professionalment. Estic molt contenta, jo sempre m'havia imaginat ser actriu de teatre, la formació la vaig fer de teatre, la meva energia estava enfocada en el teatre, per carambola aquí a Mallorca, van venir a fer molta ficció. Na Paula Serra va arrancar amb Nova Televisió, les primeres grans sèries d'IB3 Televisió, jo vaig sortir de la carrera de Barcelona i em varen agafar per "Llàgrima". La carambola de Madrid també va venir perquè m'havien vist fer teatre, tot va venir rodant.

“Les històries també necessiten una mirada femenina.”

Quin missatge donaries a tots els nins i nines que volen seguir les teves passes?

Si un nin o una nina, o els joves, volen ser actors o actrius, jo amb tota l'humilitat només els hi diria que, o la il·lusió que a mi em faria, és trobar a nins i nines que vulguin ser actors o actrius per contar històries, per transformar a la societat, per posar damunt la taula temes de conflictes socials o temes que realment puguin ser un revulsiu per la societat en què viuen. Avui en dia, el món digital, l'exposició a xarxes crec que confon molt als joves del que és ser un actor de televisió, com per exemple ser imatges per vendre productes, ens confon molt. El que els hi diria realment és que es plantegin que ser actor o actriu és contar històries, és estar al servei d'un personatge que té uns pensaments, que vol parlar de certs temes i que vol posar el seu cos, els seus pensaments, la seva imaginació, les seves emocions al servei de transitar aquests espais i no voler ser tant una imatge ni cercar fama.

Personalment, que és el que més t'agrada de ser actriu?

Crec que la motivació sempre és la de contar històries, però no ens enganarem, la vida és la vida, i no deixa de ser una feina on assages vuit hores diàries, com a qualsevol jornada laboral, on a casa teva et prepares, una actriu, un cantant o un ballarí ha de continuar entrenant i formant-se. Però no hem de perdre en cap moment el motiu de: per què fem el que estem fent? Els doblers han d'arribar a ca teva i no

sempre es podran triar els projectes més ideals en l'àmbit artístic, però crec que no s'ha de perdre mai el motor artístic d'allà on tu vols estar.

I per al contrari, alguna cosa de la professió que no t'acabi de convèncer?

Primer de tot, que en l'àmbit d'actriu en arts escèniques s'ha instaurat molt la precarietat laboral, ara en el Senat s'està aprovant l'Estatut de l'Artista, uns dels punts que ja s'han aprovat i que potser ja n'heu sentit xerrar és el reconeixement de la intermitència dels actors, hi ha molta feina a fer, per legislar i protegir. Coses tan bàsiques com atorgar dret de maternitat d'una actriu, de manera genèrica que jo no he tingut. Les actrius no ho tenen de manera genèrica, ja que la feina és específica, per tant, els drets laborals també s'han de legislar de manera específica. Llavors hi ha com un retrocés molt gran en l'àmbit de drets laborals en relació amb la resta d'Europa. Dir als joves que lluitin de manera sindical pels drets i que no s'enlluernin que una feina és una oportunitat, una feina és una oportunitat, però que et paguin com toca.

Tens alguna ambició a part del món del cinema?

A jo m'agrada escriure, vaig començar per la poesia, però com a què es va diversificar. També la dramaturgia, i en l'àmbit de cinema, posar-me a escala de productora no perquè l'audiovisual és un gran monstre, llavors has de tenir una estructura molt gran i un poder adquisitiu alt. Ara, el món del guió no el descarto.

Enguany has protagonitzat l'esport de ceràmica de Marratxí, que ha significat per tu?

Sempre que et criden per oferir-te feina fa il·lusió, quasi sempre has de batallar per aconseguir una feina, amb procés de càsting, etcètera, i rebre una telefonada de Lluís Ortas de Cinètica Produccions dient que realitzen l'esport i que havien pensat amb jo perquè soc d'aquí, primer de tot fa molta il·lusió i a més és com a molta gratitud. L'esforç sempre és com a obrir i construir, i això no vol dir que hagi de descuidar d'allà on vens i qui ets. Segon, va ser molt maco, vàrem tornar a coincidir amb en Joan Bibiloni, n'Aina Frau que també són grans figures de tota la tradició teatral d'aquí. I tercer, contar una història pròpia i que comença a tenir com una tradició, que ja és el segon any que es feia, és participar en una iniciativa més comunitària.

Com va ser el moment que et varen demanar si volies ser la protagonista? Tenies clar que seria un "sí" des del principi?

En Lluís que és el director em va telefonar i em va explicar la història que volien contar i em va parèixer molt senzilla i molt bonica, no era un esport comercial, hi havia uns valors darrere i també l'oportunitat de fer un curtmetratge que com a actriu és el que agraeixes.

Que vares trobar del missatge que es volia transmetre enguany a la societat?

En l'àmbit social s'ha de fer molta feina a llarg termini, és com una carrera de fons, hi ha lluites que no es poden oblidar mai, per mi la bàsica sempre és una lluita d'igualtat: drets laborals, drets de gènere, qui estima a qui, d'identitat... mai els podem descuidar. El pitjor favor que podem fer a temes socials és convertir un tema en una moda perquè l'explotes, però d'alguna manera l'acabes banalitzant. Llavors, qualsevol tema base d'igualtat; amor; generositat; comunitat; solidaritat benvingut sigui.

Creus que el món del cinema està evolucionant i cada vegada tracta temes com el racisme o LGTB amb més naturalitat?

Jo crec que sí, s'ha demostrat que les coses avancen, algunes més a poc a poc, i alguns temes trobo que tenen el perill de convertir-se en moda: ara toca això, o perquè hi ha incentius per tractar segons quin tema. També és molt important la mirada amb la qual els tractes a aquests temes, quina profunditat li volem donar. Però sí, crec que s'ha evolucionat i que encara queda molta feina per fer. També qui conta històries i qui roda les històries a aquest cas del cinema, encara hi ha una predominança masculina, o d'una veu masculina. Les històries també necessiten una mirada femenina.

Com és per tu tornar a casa?

Jo mai m'he desvinculat de casa, fins a èpoques de gravar 4 o 6 mesos a Madrid quasi cada cap de setmana venia a fer funcions de teatre amb produccions que tenia de Mallorca. Jo no he estat més d'un mes a venir quasi mai, perquè no m'agrada estar tant de temps a fora i perquè és important veure a la família, tocar terra. A vegada també em passa un poc el contrari, quan fa uns mesos (que ...) que estic més per aquí necessito sortir i alimentar-me d'altres coses, d'energies diferents per després tornar a casa. Hi ha coses que són precioses de viure aquí, i l'energia també és molt més acomodada, i per això a vegades en l'àmbit professional costa arrancar segons quins projectes.

Has tingut alguna anècdota graciosa al municipi?

És com per tot... és com quan vas al supermercat, i s'acaba d'emetre una sèrie en concret o les nacionals a vegades sí que demanen autògrafs, o se't queden mirant, també passa als centres comercials. Aquí en concret al Pont d'Inca, quan jo em moc més per aquí són els veïnats de tota la vida que em coneixen d'ençà que he nascut, llavors la naturalitat hi és des d'un altre lloc. És més és voler compartir amb jo que m'han vist, que estic guapa i que ho faig beníssim, això és molt d'agrair, és molt guapo. Aquí estic com a protegida, manco exposada.

Acabàrem amb la mateixa pregunta que fa 4 anys, com veus Marratxí avui dia?

He de dir que el fet d'estar a fora i aquí fa que segons quines coses, si puc ser crítica, és perquè no tinc tota la informació i pel contrari si dic coses bones soc molt benevolent. Una demanda a Marratxí, per exemple tot el procés del centre de salut, que ho vaig veure a una notícia, que s'ampliava el Centre de Salut Martí Serra, totes les classes de prepart, postpart, amb unes comares excel·lents, es vera que referint a l'espai, pareix mentida que un municipi com Marratxí, que és tan gran i amb tanta infraestructura, no hi hagués un espai adient amb el volum de dones maternals. En general veig Marratxí amb una actitud de créixer, en educació, en cultura, en infraestructura social de comunitat real. Crec que és un municipi molt gran, que té una dificultat molt gran que és la cohesió entre petites poblacions que quasi és com una utopia i jo em deman fins a quin punt s'hi pot fer feina a aquest sentit o s'ha de posar més el focus en cuidar les petites comunitats i ja veurem si cada comunitat després té les seves necessitats de crear encara més vincles, si no crec que Marratxí corr el perill de perdre's en grans urbanitzacions aïllades. A mi em varen afegir a un grup de Whatsapp que és de Marratxí cultural i jo vaig descobrir en aquell moment gent relacionada amb el món de l'escriptura de pintura, de cinema... però desconeixia que eren de Marratxí. I crec que estaria bé fer feina amb l'objectiu de cohesió.

ceràmica
de Marratxí
herència
forma i
expressió

herència

una herència
que reneix
cada vegada
que es crea
una nova peça

ceràmica
de Marratxí
herència viva

Ajuntament
de Marratxí

www.ceramicademarratxi.es

CONeix

EL COMERÇ LOCAL

LAVANDERÍA TEXTIL BALEAR: UNA BUGADERIA ECOLÒGICA QUE APOSTA PER LA TECNOLOGIA

Fa gairebé 30 anys, Jose Arenas va fundar la seva bugaderia, un negoci que diu és un exemple de “qualitat i servei personalitat”. Arenas no dubta a qualificar la pandèmia com el pitjor moment viscut. Tots els hotels, el seu principal client, van tancar. Superat el pitjor moment, ara l’enemic són els preus de l’energia i la manca de personal qualificat, uns obstacles que va esquivant en companyia dels seus fills, que comencen a agafar les rendes del negoci.

José Arenas va fundar Lavandería Textil Balear el 1995. Llavors l’empresa constava de quatre locals al carrer Caballero de Aspet. Lavandería Textil Balear ofereix un servei diari de rentatge ecològic a hotels, residències, grans restaurants i gimnasos. Jose Arenas continua al davant del negoci amb el suport dels seus fills que a poc a poc van agafant la direcció de l’empresa amb l’objectiu de convertir-se en la segona generació del negoci, explica el fundador de Lavandería Textil Balear.

L’empresa factura 1,2 milions d’euros i dona feina fins a 30 empleats durant l’estiu, en temporada alta, una xifra que davalla molt durant l’hivern a conseqüència de l’estacionalitat.

Com a tota bugaderia, la inversió en tecnologia és molt important. “Així podem automatitzar la maquinària i davallen bastant els costos de personal i milloram la qualitat de la producció”, explica Arenas.

El fundador de Lavandería Textil Balear detalla que el seu secret per mantenir-se des de 1995 és “el bon servei de rentatge i pel tracte directe que oferim al client, sense intermediaris. Els nostres clients repeteixen per qualitat i servei”.

La maquinària de Lavandería Textil Balear s’activa amb una telefonada d’un client o quan els hi demanen un pressupost per començar a fer feina. “Llavors anem a veure la llenceria que té, el seu gramatge i l’estat de la roba. Després feim una oferta de rentatge pel preu de cada peça. Finalment ens reunim i si estan d’acord amb els preus, comencem a fer feina”, apunta Jose Arenas.

Als efectes de la insularitat, que encareix el preu de les matèries primeres, darrerament han hagut de sofrir la pandèmia i la hiperinflació del darrer any i mig. “L’augment dels preus i de la guerra ens ha afectat bastant en el gas perquè aquesta empresa es manté a base de gas, llum, aigua i combustible”.

Jose Arenas assenyala que la millor decisió que ha pres des que va fundar l’empresa el 1995 va ser l’automatització de la bugaderia. “És la decisió de la qual em sent més orgullós”. Una inversió tecnològica que l’ha ajudat a ser més productiu i tenir més rendibilitat.

Arenas no té dubtes quan ha de referir-se a l’etapa més difícil que ha viscut al llarg dels darrers vint-i-vuit anys al capdavant de l’empresa. “La pandèmia va ser el moment més dur perquè els nostres principals clients són els hotels i van haver de tancar”. Arenas explica que un dels entrebancs que es troba Lavandería Textil Balear és la dificultat que tenen any rere any de trobar personal qualificat.

La seu de l'empresa es troba al carrer Licorers del polígon industrial de Marratxí. Una ubicació, que com han destacat moltes d'empreses establertes al municipi, suposa un avantatge competitiu. "Vàrem escollir la nostra ubicació perquè tenim molt bona connexió i gairebé no n'hi ha embussos a diferència d'altres polígons de l'illa".

L'aspiració de Jose Arenas i de la seva família és continuar creixent dins Mallorca i incrementar la seva notorietat a l'illa i la seva reputació d'empresa que presta un servei de qualitat amb un tracte personalitzat amb cada client.

Arenas també reclama a les administracions la necessitat d'incrementar els cursos de formació, les subvencions a les empreses i la millora del manteniment i la seguretat dels polígons industrials.

HOSTALS D'ES PONT D'INCA

A partir de 1850 varen néixer els hostals del Pont d'Inca com a allotjament dels treballadors o pagesos que anaven des de la Part Forana fins a Palma. Les portes de Ciutat es tancaven a la nit i no obrien fins a l'endemà, raó per la qual aquests hostals eren la parada perfecta per agafar forces abans de reprendre el viatge a primera hora del matí. Esbucades les morades, els hostals perderen el sentit, però ens llegaren la seva particular arquitectura.

Es Pont d'Inca és el més jove dels nuclis històrics de Marratxí, però també aquell que més ràpidament va créixer a causa de la seva ubicació estratègica entorn de la carretera d'Inca i en el límit amb Palma. A partir de la segona meitat del segle XIX es començaren a establir diferents hostals gràcies a aquesta situació. Aquests viatgers procedents de la part forana cap a Palma necessitaven un punt per allotjar-se, ja fora per aixoplugar-se, menjar o dormir, ja que les portes de Palma es tancaven a la nit i no s'obrien fins a l'endemà, de forma que era habitual passar la nit a aquests hostals i partir a primera hora del matí.

Aquestes construccions se solien situar generalment als marges dels principals carrers que comunicaven els pobles amb Ciutat. Especialment, aquests camins eren utilitzats pels treballadors i treballadores, per gent de

la pagesia que anava a vendre al mercat de Palma -tragineros o tragineras-, o gent que viatjava expressament per altres raons. Tot i que entre el Pont d'Inca i Palma també hi havia altres hostals, molts s'estimaven més aturar a Marratxí perquè afirmaven que el vi era més barat i de major qualitat.

Com diferenciar-los

Arquitectònicament, no es diferencien gaire de la casa típica mallorquina, però es caracteritzen per ésser més amples que les cases comunes, on a la façana principal trobem una gran porxada de teulada amb pilars o columnes que pot arribar a ocupar tot l'edifici, tant d'ample com d'alt. Aquesta gran porxada servia per a l'aixopluc dels carros i les bísties. Pel que fa a la distribució general interna, el més comú era utilitzar la planta baixa com un gran menjador i cuina a partir d'una única

sala. La planta de dalt es reservaria per a les habitacions on s'adormia conjuntament.

El 1902, un cop enderrocades les murades de Palma, aquestes construccions perderen el sentit i es reconvertiren a principis del segle XX. Avui dia podem identificar en alguns edificis de l'actual avinguda d'Antoni Maura mostres d'aquests antics hostals, reconeguts especialment per la seva porxada arcada.

Per exemple, els números 12 i 45 són edificis que conserven una tipologia de porxada gairebé desapareguda al nucli, ja que gran part de les que han arribat fins a l'actualitat estaven configurades per arcs rebaixats. Altres exemples els trobem a Ca'n Berruga (núm. 24), Ca'n del Valle (núm. 28), Ca's Ferrer (núm. 26) i Ca'n Vermell (núm. 71-73). En altres façanes encara podem distingir els arcs, avui tapiats.

#MarratxíEsNet

ELLS **NO**
SÓN ELS
RESPONSABLES
RECULL ELS
EXCREMENTS
DEL TEU
CA

SANCIONS DE
FINS A 300€

Campanya de
vigilància&conscienciació:
mediambient.marratxi.es

Ajuntament
de Marratxí

RUTES SALUDABLES, LES CAMINADES PER A GENT GRAN DELS CENTRES DE SALUT

Una vintena de persones majors se citen cada dimarts i divendres a les 9 i mitja del matí en el centre de salut Martí Serra per fer tots junts una ruta saludable. “Molts d’ells caminen a poc a poc, però tenen un estat d’ànim molt positiu i practiquen la mobilitat i la coordinació”, explica una de les organitzadores. Aquestes rutes es repeteixen cada setmana al centre de salut de Muntanya i a la Unitat Bàsica de Salut de Pòrtol es fa cada dia.

La gran majoria de participants del centre de salut Martí Serra són dones des de 65 anys en endavant. Actualment, hi ha quatre homes, un d’ells de 89 anys. “Crec que aquesta ruta els fa molt de bé, tant a nivell físic com emocional, i tots estan molt agraïts”. Tal vegada, els homes són més reservats i a les dones els hi costa menys apuntar-se perquè són més conscients que han de cuidar-se, explica Carmen Bonnín, personal d’admissió del centre i també instructora de gimnàstica voluntària que participa en la ruta tots els divendres. Una ruta que dirigeixen Mercedes i Mari Luz, tècniques de cuidats auxiliars d’infermeria del centre de salut.

Els participants en la ruta 46 del Pont d’Inca, a més de moure’s també parlen molt, no aturen de riure i també en fan jocs. Les seves cares parlen per si mateixes. La ruta saludable ha esdevingut una motivació i una cita esperada en l’agenda de tots els participants. Un dels avantatges és que no s’han d’inscriure enlloc ni tampoc han de reservar plaça. Basta amb presentar-se cada dimarts i divendres a les 9 i mitja a les portes del centre de salut Martí Serra i començar a caminar.

La ruta sol durar una hora i un quart. Un recorregut que no se’ls fa feixuc si s’escolta als caminants. “Moltes gràcies pel bé que ens feis sentir, malgrat que tenguin qualche dolor, parlem i ens riguem”, diu un dels participants a Carme Bonnín, que també subratlla el fet que els participants en aquesta ruta van al centre de salut per benestar i per estar bé i relacionar-se, i no tan sols perquè els atenguin per qualche afecció o malaltia.

“Els se senten agrupats, que no estan sols perquè a tots els fa mal alguna cosa, però tots estan junts movent-se i fent exercici, que és tan necessari com dinar o dormir”, i també és molt important per trobar-se bé anímicament”, afirma Bonnín.

Les rutes saludables com la del centre de salut Martí Serra són un estímul per a la gent gran que, a més, és un exemple de la importància de la medicina preventiva i que la gent que, de vegades, no té persones al seu entorn amb qui poder caminar i fer exercici trobi al seu centre de salut persones amb les mateixes necessitats i circumstàncies i amb qui poder passar una estona agradable a la vegada que caminen i gaudeixen de la companyia.

Aquest grup s’ha anat fent gran gràcies al boca a boca, que ha difós els beneficis físics i emocionals de participar en aquesta ruta saludable. No sempre van les mateixes persones perquè de vegades qualcú porta nous convidats o perquè, de vegades, qualche participant no pot assistir per un refredat o un altre impediment, però molts són habituals i no es perden la seva passejada per la ruta 46.

La captació de les persones que poden participar en les rutes es fan per part de les infermeres i dels metges. “Sol ser gent que pot tenir sobrepès, problemes de tensió o gent que no està motivada per anar a caminar pel seu compte o en companyia”, explica Maria José Calafat, infermera del centre de Salut de Muntanya. Llavors se’ls ofereix la possibilitat d’iniciar-se en un estil de vida saludable, explica Loli Fernández, auxiliar d’infermeria i una de les professionals

que acudeix a cada caminada. Al centre de Muntanya hi ha una quinzena de participants que se citen cada dimarts i divendres de 8:30 a 9:30 al centre de salut per tal d’iniciar la ruta. Van acompanyats de personal sanitari i d’un fisioterapeuta. Abans de començar fan un escalfament i en acabar fan estiraments. Els participants es mostren satisfets de participar en aquestes caminades perquè els beneficia físicament i anímicament. Aquesta ruta, que ha estat validada per la Conselleria de Salut, té una llargària de quatre quilòmetres, dos d’anada i dos de tornada.

Durant la pandèmia una de les coses que es va activar tot d’una van ser les caminades. Es podia veure molta de gent que caminava amb pals, estil Onòrdic walking. Es tracta d’activitats transversals que tenen molt bona acceptació i que de cada vegada compten amb més participants.

Bonnín explica que a la gent gran els hi agrada molt aquesta activitat perquè passen per espais naturals a través de rutes segures ja dissenyades que els hi permet gaudir de l’espai natural, respirar aire pur i compartir el temps amb gent que travessa per circumstàncies similars. “Comparteixen molt junts, van caminant a la vegada que xerren i es fomenta la companyonia i inclús després es veuen fora de les caminades”, conclou Bonnín. Un esperit que s’estén per l’illa perquè el dia 28 de febrer totes les rutes saludables de l’illa s’ajuntaren a Palma per celebrar un exercici conjunt.

MARRATXÍ OBLIGA ELS PROPIETARIS DE CANS A NETEJAR LES MICCIIONS DE LES SEVES MASCOTES

La nova ordenança de Medi Ambient exigeix també que tots els moixos de Marratxí estiguin identificats amb un xip des del tercer mes de naixement, tal com ja és preceptiu en els cans. A més de ser obligatori recollir els excrements de les mascotes malgrat que sigui al camp, els propietaris hauran de netejar les miccions dels cans. L'ordenança preveu sancions de fins a 300 euros.

El Ple de l'Ajuntament va aprovar el passat mes de desembre modificar l'ordenança de medi ambient del municipi per tal d'incloure, entre d'altres, modificacions sobre la identificació i tinença de moixos. A partir d'ara és obligatòria la identificació mitjançant un xip per als moixos, així com qualsevol altre animal de companyia que tinguin accés als espais públics. El cens municipal estarà format pels cans i els animals de companyia que tinguin accés a la via pública, i, a més, hauran d'estar identificats i inscrits en el Registre d'Identificació d'Animals de Companyia de les Illes Balears (RIACIB).

L'ordenança de medi ambient també preveu l'esterilització quirúrgica obligatòria per als moixos que tinguin accés a les vies o espais públics.

La identificació de qualsevol animal de companyia amb accés als espais públics s'haurà de realitzar en el termini de tres mesos comptadors a partir de la data del seu naixement.

L'ordenança també incorpora un nou article on subratlla que les persones propietàries o posseïdores dels animals domèstics han d'evitar en tot moment que aquests causin danys o embrutin els espais públics i les façanes dels edificis confrontants. S'han de complir les conductes següents:

- a) Estan prohibides les deposicions i les miccions d'animals domèstics als parcs infantils o jardins d'ús per part dels infants.
- b) Estan prohibides les miccions a les façanes dels edificis i al mobiliari urbà.
- c) S'han de recollir les deposicions

immediatament, prioritàriament amb sistemes impermeables i estancs, i col·locar-les de manera higiènicament acceptable dins les bosses adients i als contenidors o dipòsits d'escombraries.

d) S'ha de procedir immediatament a la neteja dels elements afectats.

En cas d'incompliment de què disposa l'apartat anterior, els agents de l'Autoritat municipal poden requerir a la persona propietària o posseïdora de l'animal domèstic perquè procedeixi a la neteja dels elements afectats.

Infraccions en matèria d'animals de companyia

Són infraccions molt greus:

h) Permetre als animals domèstics dipositar les seves deposicions i les seves miccions als parcs i jardins d'ús per als infants.

Seràn infraccions lleus:

e) Incomplir les obligacions d'identificació mitjançant microxip dels animals de companyia

i) Permetre als animals domèstics efectuar les seves miccions a les façanes dels edificis i al mobiliari urbà o afectar amb les miccions, especialment de cans i moixos, els pisos confrontants, siguin els superiors, els inferiors o els laterals, les façanes o la via pública per no haver pres les mesures necessàries per evitar-ho.

La regidora de Medi Ambient, Cristina Alonso, recorda que aquesta modificació de l'ordenança ve motivada pel nou reglament de colònies felines, "on vinculam l'obligatorietat de posar un xip a tots els moixos particulars i castrar quirúrgicament aquells que tenen accés

a la via pública, tant mascles com femelles, per tal d'evitar un excés de població no controlada, que acaba als carrers amb el perill que pot suposar pels mateixos animals. Es tracta de dur a terme un control ètic de la natalitat i de les malalties que es poden transmetre entre ells mateixos".

Alonso afegeix que la modificació de l'ordenança també ha vingut impulsada per la quantitat de queixes rebudes i per les conductes incíviques. "Hem actualitzat l'ordenança pel que fa a la recollida d'excrements, que sempre ha estat obligatòria, tant a les voravies, com als carrers, com a les zones verdes i als pipicans i zones d'esbarjo de cans". "D'aquesta manera esperem millorar la convivència entre la nostra ciutadania i les nostres mascotes", explica la regidora.

Vigilància

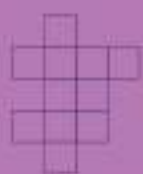
La Policia Local de Marratxí i la regidoria de Medi Ambient varen dur a terme durant el mes de gener una campanya per a conscienciar a la població de la responsabilitat dels propietaris dels cans de recollir els excrements de les seves mascotes i de la importància de mantenir net el municipi. La campanya, que es va fer de forma intensiva al matí i el capvespre, es durà a terme en diferents nuclis de Marratxí.

Un agent de policia no uniformat i una zeladora de Medi Ambient formen la patrulla que vigila que es compleixin l'ordenança municipal de medi ambient. Els agents informen els veïnats de l'obligació de complir les ordenances municipals i sancionen les infraccions detectades amb multes d'entre 60 i 300 euros.

**MOSTRA
D'ART
JOVE**

2023

**CREART
CREART
CREART
CREART**

Parc de la
Mediterrània

22 d'abril

espaijove.marratxi.es

MERCAT ARTESANAL
CONCERTS
EXPOSICIONS

Ajuntament
de Marratxí

**ESPAI
JOVE
MARRATXI**